

Colecția Literatură școlară cuprinde:

**Volumul 1. Emil Gârleanu - Din lumea celor care nu
cuvântă. Cea dintâi durere**

Volumul 2. Vasile Alecsandri - Pasteluri și poezii

Volumul 3. George Coșbuc - Poezii

Volumul 4. Petre Ispirescu - Basme

Volumul 5. Ion Creangă - Povești și povestiri

**Volumul 6. Barbu Ștefănescu Delavrancea – Nuvele,
povestiri și basme**

Volumul 7. Mihai Eminescu - Poezii

Volumul 8. Mihai Eminescu - Proză

Volumul 9. Ion Creangă – Amintiri din copilărie

Volumul 10. Ioan Luca Caragiale – Momente și schițe

**Volumul 11. Ioan Alexandru Brătescu Voinești – Niculăiță
Minciună**

Volumul 12. George Topîrceanu - Poezii

Volumul 13. Ioan Slavici- Povești

Volumul 14. Ștefan Octavian Iosif - Poezii

**Volumul 15. Gheorghe Asachi, Anton Pann, Alecu Donici,
Grigore Alexandrescu, George Topîrceanu - Fabule**

Mihai Eminescu

opere integrale

Poezii

Ilustrații: Oana Voican

Ars Libri

S-o cuprindel de călare –
Ea se apără c-o mână,
Însă totuși lui se lasă,
Simte inima că-i plină.

Și pe umărul lui cade
Al ei cap cu fața-n sus;
Pe când caii pasc alături,
Ea-l privea cu suflet dus.

Numai murmurul cel dulce
Din izvorul fermecat
Asurzește melancolic
A lor suflet îmbătat.

Lun-atunci din codri iese,
Noaptea toată stă s-o vadă,
Zugrăvește umbre negre
Pe câmp alb ca de zăpadă.

Și mereu ea le lungeste,
Și urcând pe cer le mută,
Dar ei trec, se pierd în codri
Cu viața lor pierdută.

La castel în poartă calul
Stă a doua zi în spume,
Dar frumoasa lui stăpână
A rămas pierdută-n lume.

Cuprins

Somnoroase păsărele.....	3
Ce te legeni... ..	4
Revedere	5
Freamăt de codru.....	7
Și dacă.....	9
Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie	10
Floare albastră.....	12
Pe lângă plopii fără soț	15
La mijloc de codru... ..	18
O, rămâi.....	19
Dintre sute de catarge.....	21
Luceafărul	23
Sara pe deal	40
Codrul, Măria Ta	42
La steaua	43
Mai am un singur dor	44
Doina.....	46
Atât de fragedă.....	49
Glossă.....	51
Când amintirile.....	54
Din valurile vremii.....	56
Ce e amorul.....	57
Diana	59
Peste vârful	61
Cu mine zilele-ți adaogi.....	62
Kamadeva	64
După ce atâta vreme.....	65
Criticilor mei.....	66

Din noaptea.....	68
Stelele-n cer	69
Povestea codrului	71
Mortua est!	74
Înger de pază	77
Noaptea	78
O, mamă.....	79
Crăiasa din povești	80
Rugăciunea unui dac	82
Adio.....	84
Te duci.....	87
Se bate miezul nopții.....	89
Înger și demon.....	90
Lasă-ți lumea.....	95
Fiind băiet păduri cutreieram	98
Fata-n grădina de aur	100
Afară-i toamnă	119
Venere și Madonă.....	122
Trecut-au anii	124
De ce nu-mi vii.....	125
Scrisoarea I.....	127
Scrisoarea II	133
Scrisoarea III.....	137
Scrisoarea IV.....	148
Scrisoarea V	154
La mormântul lui Aron Pumnul	159
Epigonii.....	161
Odă.....	166
Cugetările sârmanului Dionis	167
Făt-Frumos din tei.....	170

Copyright © Ars Libri Prof 2023
Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională României.

ISBN: 978-606-36-2396-7

Editor: Adina Grigore
Redactor-șef: Cristina Ipate-Toma
Tehnoredactor: Mihaela-Alina Stoica
Corector: Albert Toma
Ilustrații: Oana Voican
DTP: Mihai Ștefănescu

Comenzi: Editura Ars Libri, Costești, jud. Argeș
Tel.: 0248 546 357; 0755 118 137; 0724 340 777
Call Center: 0318 282 293
E-mail: arslibri@yahoo.com
comenziarslibri@gmail.com
www.edituraarslibri.ro
Tipărit la Ars Libri Prof S.R.L., Costești, jud. Argeș

Somnoroase păsărele...

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Se ascund în rămurele –
Noapte bună!

Doar izvoarele suspină,
Pe când codrul negru tace;
Dorm și florile-n grădină –
Dormi în pace!

Trece lebăda pe ape
Între trestii să se culce –
Fie-ți îngerii aproape,
Somnul dulce!

Peste-a nopții feerie
Se ridică mândra lună,
Totu-i vis și armonie –
Noapte bună!

– Ce te legeni, codrule,
Fără ploaie, fără vânt,
Cu crengile la pământ?
– De ce nu m-aș legăna,
Dacă trece vremea mea!
Ziua scade, noaptea crește
Și frunzișul mi-l rărește.
Bate vântul fruza-n dungă –
Cântăreții mi-i alungă;
Bate vântul dintr-o parte –
Iarna-i ici, vara-i departe.
Și de ce să nu mă plec,
Dacă păsările trec!
Peste vârful de rămurele
Trec în stoluri rândunele,
Ducând gândurile mele
Și norocul meu cu ele.
Și se duc pe rând, pe rând,
Zarea lumii-ntunecând,
Și se duc ca clipele,
Scuturând aripele,
Și mă lasă pustiit,
Vestejit și amorțit
Și cu doru-mi singurel,
De mă-ngân numai cu el!

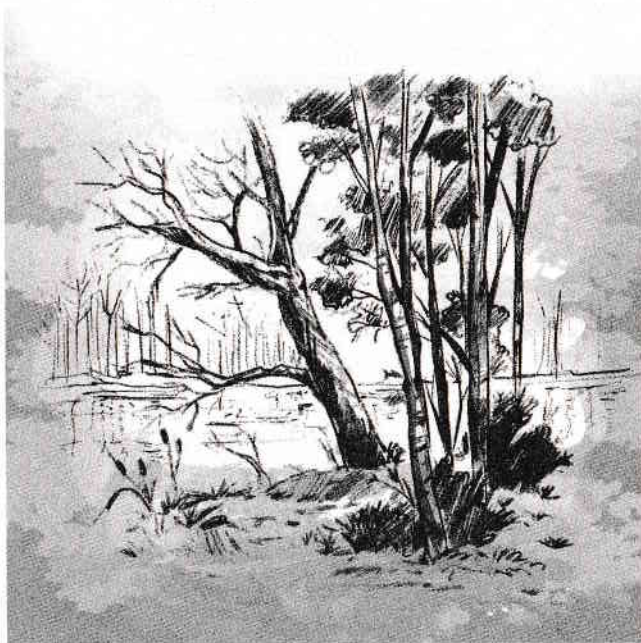
Revedere

– Codrule, codruțule,
Ce mai faci, drăguțule,
Că de când nu ne-am văzut
Multă vreme au trecut
Și de când m-am depărtat,
Multă lume am umblat.

– Ia, eu fac ce fac de mult,
Iarna viscolu-l ascult,
Crengile-mi rupându-le
Apele-astupându-le,
Troienind cărările
Și gonind cântările;
Și mai fac ce fac de mult,
Vara doina mi-o ascult
Pe cărarea spre izvor
Ce le-am dat-o tuturor,
Împlându-și coafele,
Mi-o cântă femeile.

– Codrule cu râuri line,
Vreme trece, vreme vine,
Tu din tânăr precum ești
Tot mereu întinerești.

— Ce mi-i vremea, când de veacuri
 Stele-mi scânteie pe lacuri,
 Că de-i vremea rea sau bună,
 Vântu-mi bate, frunza-mi sună;
 Și de-i vremea bună, rea,
 Mie-mi curge Dunărea,
 Numai omu-i schimbător,
 Pe pământ rătăcitor,
 Iar noi locului ne ținem,
 Cum am fost așa rămânem:
 Marea și cu râurile,
 Lumea cu pustiurile,
 Luna și cu soarele,
 Codrul cu izvoarele.

Freazăt de codru

Tresărind scânteie lacul
 Și se leagănă sub soare;
 Eu, privindul din pădure,
 Las aleantul să mă fure
 Și ascult de la răcoare
 Pitpalacul.

Din izvoare și din gârle
 Apa sună somnoroasă;
 Unde soarele pătrunde
 Printre ramuri a ei unde,
 Ea în valuri sperioase
 Se azvârle.

Cucul cântă, mierle, presuri –
 Cine știe să le-asculte?
 Ale păsărilor neamuri
 Ciripesc pitite-n ramuri
 Și vorbesc cu-atât de multe
 Înțelesuri.

Cucu-ntreabă: – Unde-i sora
 Viselor noastre de vară?
 Mlădioasă și iubită,
 Cu privirea ostenită,
 Ca o zână să răsără
 Tuturora.

Teiul vechi un ram întins-a,
Ea să poată să-l îndoiaie,
Ramul tânăr vânt să-și deie
Și de brațe sus s-o ieie,
Iară florile să ploaie

Peste dânsa.

Se întrebă trist izvorul:
– Unde mi-i crăiasa oare?
Părul moale despletindu-și,
Să m-atingă visătoare
Cu piciorul?

Am răspuns: – Pădure dragă,
Ea nu vine, nu mai vine!
Singuri, voi, stejari, rămâneți
De visați la ochii vineți,
Ce luciră pentru mine
Vara-ntreagă.

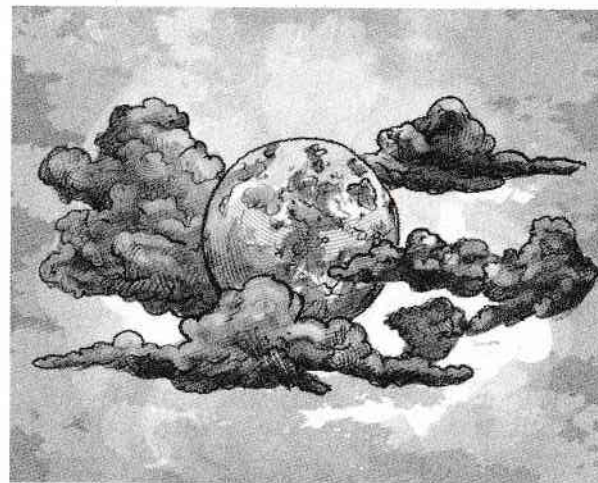
Ce frumos era în crânguri,
Când cu ea m-am prins tovăraș!
O poveste încântată,
Care azi e-ntunecată...
De-unde ești revino iarăși,
Să fim singuri!

Și dacă...

Și dacă ramuri bat în geam
Și se cutremur plopii,
E ca în minte să te am
Și-ncet să te apropii.

Și dacă stele bat în lac
Adâncu-i luminându-l,
E ca durerea mea s-o-mpac
Înseninându-mi gândul.

Și dacă norii deși se duc
De iese-n luciul luna,
E ca aminte să-mi aduc
De tine-ntotdeauna.

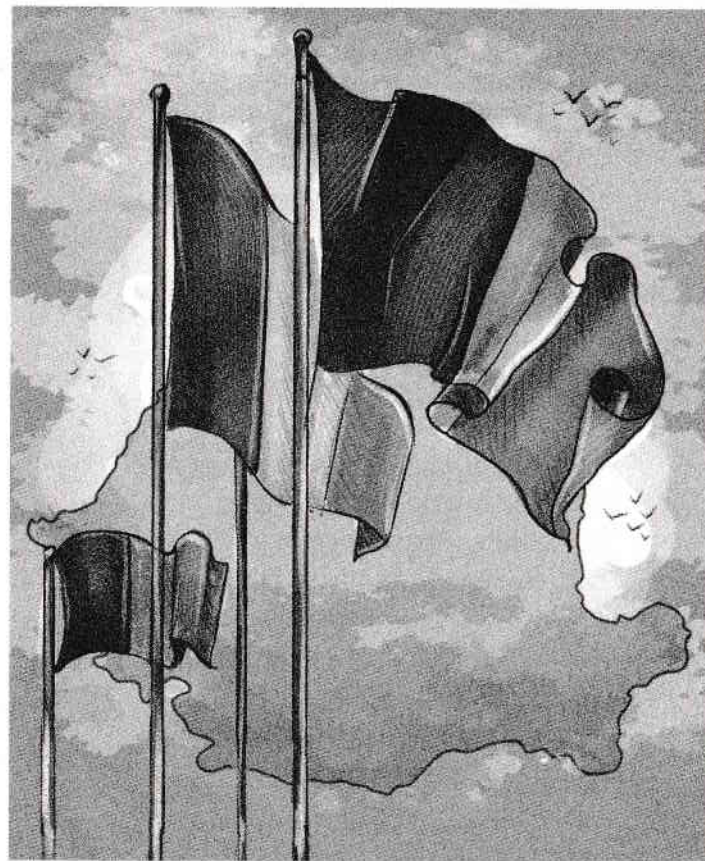
Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorii, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!
Fiarbă vinu-n cupe, spumege pocalul,
Dacă fiii-ți mândri aste le nutresc;
Căci rămâne stânca, deși moare valul,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

Vis de răzbunare negru ca mormântul
Spada ta de sânge dușman fumegând,
Și deasupra idrei fluture cu vântul
Visul tău de glorii falnic triumfând,
Spună lumii large steaguri tricolore,
Spună ce-i poporul mare, românesc,
Când s-aprinde sacru candida-i vâlvoare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

Îngerul iubirii, îngerul de pace,
Pe altarul Vestei tainic surâzând,
Ce pe Marte-n glorii să orbească-l face,
Când cu lampa-i zboară lumea luminând,
El pe sânu-ți vergin încă să coboare,
Guste fericirea raiului ceresc,
Tu îl strânge-n brațe, tu îi fă altare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Tânăra mireasă, mamă cu amor!
Fiii tăi trăiască numai în frăție
Ca a nopții stele, ca o zilei zori,
Viață în vecie, glorii, bucurie,
Arme cu tărie, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mândrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc!

– Iar te-ai cufundat în stele
Și în nori și-n ceruri nalte?
De nu m-ai uita încalte,
Sufletul vieții mele.

În zadar râuri în soare
Grămădești-n a ta gândire
Și câmpiile Asire
Și întunecata mare;

Piramidele-nvechite
Urcă-n cer vârful lor mare –
Nu căta în depărtare
Fericirea ta, iubite!

Astfel zise mititica,
Dulce netezindu-mi părul.
Ah! ea spuse adevărul;
Eu am răs, n-am zis nimica.

– Hai în codrul cu verdeată,
Und' izvoare plâng în vale,
Stânca stă să se prăvale
În prăpastia măreață.

Acolo-n ochiu de pădure,
Lângă trestia cea lină
Și sub bolta cea senină
Vom șede-a în foi de mure.

Și mi-i spune-atunci povești
Și minciuni cu-a ta guriță,
Eu pe-un fir de romaniță
Voi cerca de mă iubești.

Și de-a soarelui căldură
Voi fi roșie ca mărul,
Mi-oi desface de-aur părul,
Să-ți astup cu dânsul gura.

De mi-i da o sărutare,
Nime-n lume n-a s-o știe,
Căci va fi sub pălărie –
Ș-apoi cine treabă are!

Când prin crengi s-a fi ivit
Luna-n noaptea cea de vară,
Mi-i ținea de subsuoară,
Te-oi ținea de după gât.

Pe cărare-n bolți de frunze,
Apucând spre sat în vale,
Ne-om da sărutări pe cale,
Dulci ca florile ascunse.

Și sosind l-al porții prag,
Vom vorbi-n întunecime;
Grija noastră n-aib-o nime,
Cui ce-i pasă că-mi ești drag?

Înc-o gură – și dispăre...
Ca un stâlp eu stam în lună!
Ce frumoasă, ce nebună
E albastra-mi, dulce floare!

Și te-ai dus, dulce minune,
Ș-a murit iubirea noastră –
Floare-albastră! floare-albastră!...
Totul este trist în lume!

Pe lângă plopii fără soț

Pe lângă plopii fără soț
Adesea am trecut;
Mă cunoșteau vecinii toți,
Tu nu m-ai cunoscut.

La geamul tău ce strălucea
Privii atât de des;
O lume toată-nțelegea,
Tu nu m-ai înțeles.

De câte ori am așteptat
O șoaptă de răspuns!
O zi din viață să-mi fi dat,
O zi mi-era de-ajuns;

O oră să fi fost amici,
Să ne iubim cu dor,
S-ascult de glasul gurii mici
O oră, și să mor.

Dându-mi din ochiul tău senin
O rază dinadins,
În calea timpilor ce vin
O stea s-ar fi aprins;